# חורבן הבית – ורוחו של משיח

נמסר בס״ד בהיכל כולל ׳דורשי ציון׳ בתאריך ז׳ באב שנת תש״פ

חורבן הבית מושרש בתחילת הווית העולם כדמצינו בבראשית רבה (פרשה ב סימן ה) וז״ל: א״ר חייא רבה מתחלת ברייתו של עולם צפה הקדוש ברוך הוא בית המקדש בנוי, וחרב, ובנוי, בראשית ברא אלהים, הרי בנוי, היאך מה דאת אמר (ישעיה נא) לנטוע שמים וליסוד ארץ וגו׳, והארץ היתה תוהו ובוהו, הרי חרב, היך מה דאת אמר (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תוהו ובוהו, ויאמר אלהים יהי אור הרי בנוי ומשוכלל לעתיד לבא, היאך מה דאת אמר (ישעיה ס) קומי אורי כי בא אורך, וכתיב (שם) כי הנה החושך יכסה ארץ וגו׳, ע״כ.

**ולכאורה הרי זו תמיהה עצומה** – שהרי לעיני המתבונן נראה כי ראוי ורצוי שביהמ״ק ייבנה ויתקיים לנצח, ואילו כאן במדרש מבואר כי בעצם התכנון הראשוני של העולם כבר הונחה תכנית בנין המקדש, חורבן, ובנין משוכלל ומפואר לע״ל.

## שני עדים – מה שהעיד זה לא העיד זה

ובמסכת מכות (כד:) מסופר על מעשה פלאי בר״ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא שהיו מהלכין בדרך וז״ל: שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור״ע מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו: והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, דכתיב: **ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו**[1] וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני! אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: לכן בגללכם ציון שדה תחרש, בזכריה כתיב: עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתייירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניחמתנו! עקיבא, ניחמתנו, ע״כ.

ולכאורה יש להבין באמת מה ענין ׳עקיבא ניחמתנו׳ והרי מה שהעיד זה לא העיד חבירו והיאך יצטרפו לעדות ׳שני עדים׳ והרי עדות אוריה היא על חורבן ועדות זכריה היא על גאולה ושלמות מוחלטת ל עם ישראל כמו שנאמר שם: ״והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה״ והיאך אפשר להגדיר את שניהם בשם ׳עדים נאמנים׳ והא אינם מעידים על אותו הדבר.

וביאור הדבר הוא ע״פ סוד היסוד אשר גילה הרב האר״י בעץ חיים כי העולם עצמו נברא במתכונת זו – בריאה, תוהו ובוהו, ובריאה מחדש, והביאור לכל זה מסביר הרמח״ל כי בעצם מציאות העולם נמצאים סיגי הרע, והדרך לבודד ולהפריד את הסיגים מהטוב המובחר הוא ע״י ניפוץ וריסוק המציאות כולה וממילא הכל הופך להיות חלקים נפרדים – **ובמקום להיות תערובת מגובלת של טוב ורע מעורבים אחד בשני – הכל הופך להיות חלקיקים נפרדים של טוב וחלקיקי רע** – ועתה מוטלת עלינו המשימה לברור את חלקי הטוב ולרכזם – וחלקיקי הרע יוותרו לבדם חסרי חיות ויכלו – והתוצאה תהיה טוב נקי וטהור ללא סיגי רע[2].

וכך גם בעצם מציאות חיי האדם בעוה״ז – בגופו נאחזים חלקי רוע שאינם ניתנים להפרדה - ולכן הגוף מוכרח לבלות בקבר – וחלקי הרע יאבדו וגופו ישוב להבנות מחדש בטהרה בתחיית המתים.

---

[1] ישעיהו פרק ח פס׳ א – ב ״ויאמר ה׳ אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז: ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו״

[2] וכל עניני דרוש זה תמצאהו ברמז ובגלוי בכתבי הרמח״ל ׳קל״ח פתחי חכמה׳ ׳מאמר הגאולה׳ וכן בספר ׳נצח ישראל׳ של המהר״ל.

### משיח – מישחא - נחש

וכך במציאות של עם ישראל – הוציאם הקב"ה ממצרים ונתן להם תורה וא"י בנה לנו את בית המקדש אבל הסיגים מיאנו להיפרד [ואפילו במקדש שלמה מצינו את ענין קלקול בת פרעה] והם המציאות שיצרה את חטאי ישראל לדורות – וכאן מגיע רגע השבירה - ובעצם הכל הוא לקלקל ע"מ לתקן ולסתור ע"מ לבנות, ולכן נדמו ישראל לזית – הזית אם יישאר במתכונתו – מיד יתקלקל יען יש בו את חלקי הסיגים הגורמים את קלקולו, אבל אם ארצה להפיק את שמנו אין עיצה אלא לסלק את חלקי הפרי הגרועים כציפה וגלעין – וזאת ע"י ריסוק וכתישה מוחלטים, ואז יש ללחוץ בכח והשמן נפרד משאר החלקים – ולפנינו פסולת גמורה מצד אחד ושמן משובח מצד שני, למעשה ברגע שנחרב בית המקדש – הוטלה עלינו משימה קשה ומורכבת מאין כמוה – והיא ללקט את טיפות השמן הטוב מבין הגפת וזה מה שנקרא בלשון חז"ל 'משיח' מלשון 'משחא' והיינו שמן – ושמו משתנה לפי הדור ולפי המעשים כמו שמצינו בגמרא בסנהדרין (צח:) וממילא מובן הקשר שבין התשובה להבאת רוחו של משיח כי הוא הוא.

ובזה יתבאר מדוע מספר 'משיח' חשבונו 358 והוא מנין 'נחש' כיון שבצד אחד משיח והוא כחות הקדושה הנבררים ומצד שני נמצאים כחות ההיפך הנותרים ללא קדושה המחיה אותם[3].

### משיח נולד מיד ברגע החורבן

וגם כאן אנו רואים בדיוק את המציאות שמיד תוך כדי חורבן הבית – מיד נולד משיח, כמובא באיכה רבה (פרשה א) עובדא הוה בחד בר נש דהוה קא רדי, געת חדא תורתיה עבר עלוי חד ערבי א"ל מה את א"ל יהודאי אנא א"ל שרי תורך ושרי פדנך, א"ל למה א"ל דבית מקדשון דיהודאי חרב, א"ל מנא ידעת א"ל ידעית מן געייתא דתורך, עד דהוה עסיק עמיה געת זימנא אחריתי, אמר לו אסר תורך אסר פדנך דאתייליד פריקהון דיהודאי, אמר ליה ומה שמיה, אמר לו מנחם שמיה, ואבוי מה שמיה, אמר ליה חזקיה, אמר ליה והיכן שריין אמר ליה בבירת ערבא בדבית לחם יהודה, זבין ההוא גברא תורוי זבין פדניה והוה מזבין לבידין דינוקין, עלל לקרתא ונפק לקרתא עלל למדינה ונפק למדינה, עד דמטא לתמן אתיין כל כפריא למיזבן מיניה וההיא איתתא אימיה דההוא ינוקא לא זבנת מיניה, אמר לה למה לית את זבנת לבידין דינוקין אמרה ליה דחשייה קשיי לינוקי, אמר לה למה, אמרה ליה דעל ריגלוי חרב בית מקדשא, **אמר לה רחיצין אנן במריה עלמא דעל ריגלוי חרב ועל ריגלוי מיתבני[4]**, אמר לה את הוי נסיבא ליך מן אילין לבידין דינוקיך ולבתר יומין אנא אתי לביתך ונסב פריעיך, נסבה אזלה, לבתר יומין אמר האי גברא איזיל ואיחמי ההוא ינוקא מאי קא עביד אתא לגבה א"ל ההוא ינוקא מאי קא עביד, אמרה ליה לא אמרית לך דחשיה קשיי אפי' על רגליה נחשיה, **דמן ההיא שעתא אתיין רוחין ועלעולין טענוניה ואזלין להון**, אמר לה ולא כך אמרית לך דעל ריגלוי חרב ועל רגלוי מתבני, **א"ר אבון למה לי ללמוד מן ערביי** ולא מקרא מלא הוא דכתיב (ישעיה י פס' ל"ד) והלבנון באדיר יפול, וכתיב בתריה (שם י"א פס' א') ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה, ע"כ.

הרי לפנינו ראיה משני מקומות כי מיד בשעת החורבן – נולד משיח, הראשון מהמעשה של הפרה והערבי, והשני מפסוק מפורש בספר ישעיהו וכמו שהוכיח רבי אבון.

### 'רוחו של משיח' – יחד עם הגלויות

וכן מצינו בבראשית רבה (פרשת בראשית פרשה ב) וז"ל: **והארץ היתה תהו - זה גלות בבל** שנאמר (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תהו, **ובהו - זה גלות מדי** (אסתר ו) ויבהילו להביא את המן, **וחושך - זה גלות יון** שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם, כתבו על קרן

---

[3] ועפ"ז יש לבאר את דברי ר"א בירושלמי מסכת יומא פרק א וז"ל: שאלו את ר' אליעזר דורות האחרונים כשרים מן הראשונים אמר להן עידיכם הבחירה יוכיח אבותינו העבירו את התקרה [ישעי' כב ח] ויגל את מסך יהודה אבל אנו פעפענו את הכתלים [תהילים קלז ז] האומרים ערו ערו עד היסוד בה אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו, ויש לבאר בדרך מחודשת כי אבותינו הסירו את המסך המונע את אור ה' אך הרע נותר על עמדו ומתכונתו, אבל אנו בגלותינו משימתנו לפעפע את כל יסודות הקלקול והרע.

[4] וע"פ דברינו מובן הענין 'שאמר לה 'רחיצין אנן במריה עלמא דעל ריגלוי חרב ועל ריגלוי מיתבני' שבאמת ע"מ להוציא את נשמת המשיח – חובה להחריב את בית המקדש, אבל על ידו ייבנה הבית משוכלל ומתוקן.

השור שאין לכם חלק באלהי ישראל, **על פני תהום - זה גלות ממלכת הרשעה** שאין להם חקר כמו התהום מה התהום הזה אין לו חקר אף הרשעים כן, **ורוח אלהים מרחפת - זה רוחו של מלך המשיח, היאך מה דאת אמר (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ה׳,** באיזו זכות ממשמשת ובאה, המרחפת על פני המים בזכות התשובה שנמשלה כמים, שנאמר (איכה ב) שפכי כמים לבך, ע״כ. הראת לדעת כי מיד כאשר נבראת הגלות והחורבן – מיד מופיעה בריחוף ׳רוחו של משיח׳ ובאה ע״י התשובה.

## אברהם אבינו – זית רענן

ואפשר להביא ראיה ליסוד זה מדברי הגמרא במנחות (נג:) א״ר יצחק: בשעה שחרב בית המקדש, מצאו הקדוש ברוך הוא לאברהם שהיה עומד בבית המקדש, אמר לו: מה לידידי בביתי? אמר לו: על עיסקי בני באתי, אמר לו: בניך חטאו וגלו. אמר לו: **שמא** בשוגג חטאו? אמר לו: עשותה המזימתה. אמר לו: **שמא** מיעוטן חטאו? אמר לו: הרבים. **היה לך** לזכור ברית מילה? אמר לו ובשר קודש יעברו מעליך. אמר לו: **שמא** אם המתנת להם היו חוזרין בתשובה? אמר לו: כי רעתיכי אז תעלוזי. מיד הניח ידיו על ראשו והיה צועק ובוכה, ואמר לו: **שמא** חס ושלום אין להם תקנה? יצתה בת קול ואמרה לו: זית רענן יפה פרי תואר קרא ה׳ שמך, מה זית זו אחריתו בסופו, אף ישראל אחריתן בסופן, וכו׳... ואמר רבי יוחנן: למה נמשלו ישראל לזית? לומר לך: מה זית אינו מוציא שמנו אלא ע״י כתיתה, אף ישראל אין חוזרין למוטב אלא ע״י יסורין, ע״כ.

הראת לדעת כי אברהם ניסה להבין בארבע שאלות מדוע נחרב הבית וגלו הבנים, והאם היתה דרך שהרע יימחק וישתנה ללא חורבן והקב״ה ענהו כי הרע היה כ״כ אחוז והדוק בהם, עד שאי אפשר היה להפרישו ללא חורבן, ותמה אברהם אבינו תמיהה חמישית: האם החורבן הוא נצחי? וגילה לו הקב״ה את הסוד – ׳זית רענן׳ שהרי הזית הוא מר ביותר ואינו ראוי כלל למאכל כמות שהוא אך ע״י הכתישה והריסוק דין גרמא ליה שיוצא שמנו[5].

וזוהי כל מטרתנו בחיים חיותינו - להוציא את טיפות שמן המשחה הזה, וע״י ייבנה הבית החדש ויהיה גדול כבודו של האחרון מן הראשון משום שהוא נבנה בצורה מטוהרת וזכה.

## זהירות מרוחין ועלעולין

אלא מאי, שבעבודתנו אנו יש קושי גדול דהא אין לנו מקור של עוצמה שממנו נשאב את ההארה, ולא רק זו אלא שמחמת המצב שאנו כנוסים בו – לעיתים כל מאי דליקטנו הולך לחיצונים ח״ו וכמעשה דמנחם בן חזקיה התינוק שבאו ׳רוחין ועלעולין׳ ונטלוהו למקום לא נודע. ולצורך זאת אנו כל העת חייבים להציב לפנינו את זכר החורבן – שהרי זו מטרתנו ושאיפתנו לברר ולנקות את חלקי הטוב מהרע.

## אעלה את ירושלים

והשו״ע הביא בסי׳ תקס את כל גזירות חז״ל שהורו להעלות את ירושלים על לבנו כל הימים: והנה אדם בא לישא אשה – תיקנו חכמים להניח אפר בראש חתן במקום תפילין [סעיף ב׳], ויש שנהגו לשבר כוס בשעת חופה [רמ״א שם], ואסרו על החתן והכלה להניח עטרות בראשיהם [סעיף ד׳], הלכו לקנות דירה – אסור לסיידה ולכיירה אלא רק טח בטיט וסד בסיד ואפילו הכי יש לשייר אמה על אמה שאינה מסוידת [סעיף א׳], במזל טוב נולד להם ילד ועורכים סעודת ברית חייבים לשייר קערה או תבשיל מהרגילות ולהניח מקום פנוי בשולחן [סעיף ב׳], ואסור לאשה להתקשט בכל תכשיטיה אלא לשייר תכשיט אחד[סעיף ב׳], ואסרו על האדם כל ימיו לשמוע ניגוני כלי שיר לשמוח בהם [סעיף ג׳], וגדולה מכולם – אסרו על האדם שימלא שחוק פיו [סעיף ה׳], וחוץ מכל

---

[5] והמתבונן יבחין שכך הוא גם בחיטה שהרי היא מעורבת בפסולת של קש, מוץ סובין ומורסן וע״מ לתקנה לאכילה יש צורך להכותה במקלות ולדושה ברגלים, להניפה ולברירה, לטוחנה ולנפותה ללושה ולאפותה באש, ורק אז יצא לחם מן הארץ – ומבואר לפ״ז מדוע נמשלו ישראל לתבואה ׳קודש ישראל לה׳ ראשית תבואתה׳. וכן הוא במלאכת הכנת היין אלא ששם מצינו עוד הבחנה נפלאה – שכל זמן שהפסולת עם היין יכולים גם גויים לדורכו אבל אחר שסונן היין וירד לבור אם יגע בו גוי יטמאהו ומבואר מדוע נמשלו ישראל לגפן ׳גפן ממצרים תסיע׳.

הנ"ל הורה השו"ע בסי' א' ס"ג בזה"ל: ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש, עכ"ל. ובמשנ"ב סק"ט הוסיף עוד להרחיב במעלת תיקון חצות הלילה, וכן בסי' תקנ"א ס"ק ק"ג הביא המשנ"ב את ענין תיקון חצות היום שיש לנהוג בו בימי בין המצרים.

ויותר מהכל - להזכיר לעצמנו שאיבדנו מגדלאור עצום **ע"מ שנבנה את בית אלקינו בצורה כלילת יופי.**

## חמורו של משיח

למשיח יש חמור[6] כמבואר בסנהדרין (צח.) וז"ל: אמר ליה שבור מלכא לשמואל: אמריתו, משיח על חמרא אתי, אישדר ליה סוסיא ברקא דאית לי! - אמר ליה: מי אית לך בר חיור גווני, ע"כ. ופירש רש"י בזה"ל: חיור - מאה בלשון פרסי. החמור רומז לעבודתנו – עבודת בירור הטוב מן הרע, ולחמור זה יש 'מאה גוונים' – כי בכל מצב יש לשקול היטב מה טוב ולהגביהו, לצחצחו ולטהרו - ואז להכניסו אל מחוזות הקדושה, והמצבים מורכבים ביותר, ומצד שני יש לחמור 'גללים' כדמצינו בסנהדרין (צח:) וז"ל: אמר עולא: ייתי ולא איחמיניה. וכן אמר רבה: ייתי ולא איחמיניה, **רב יוסף אמר: ייתי, ואזכי דאיתיב בטולא דכופיתא דחמריה.** אמר ליה אביי לרבה: מאי טעמא? אילימא משום חבלו של משיח - והתניא, שאלו תלמידיו את רבי אלעזר: מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח? - יעסוק בתורה ובגמילות חסדים. ומר - הא תורה והא גמילות חסדים! - אמר ליה: שמא יגרום החטא, ע"כ. הגללים הם בעצם כל שרידי מציאויות הרע שראינו מול עינינו, הרע מתראה בכל כך הרבה גוונים 'מאה גוונים' - המשיח הפועל ומתקדם ע"י חמורו הוא בעצם בירור הרע בצורה מוחלטת מכל סוגי ההתראויות שנגלה בהם במופעים חדשים מדור לדור, ובכולם המשימה היא ברורה 'אין עוד מלבדו' להאיר את אור ה' ועי"ז לא תשאר שום שליטה ומציאות לרע, ורב יוסף התאוה לראות במלכות ה' ואפילו שע"מ להגיע לרגע הנכסף - עליו להיות בין הררי גללי ופגרי הסיגים.

## 'היום אתי משיח'

גם הנסיונות שאנו עוברים כיום בתקופת 'מגיפת הקורונה' הם סוג חדש של בירור והתמודדות מתוך 'מאה הגוונים' ועלינו להוציא ולברור את חלקי הקדושה – עם ענני שמיא, וזה בעצם מה שענה המשיח לרבי יהושוע בן לוי – (סנהדרין צח.) אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי! - אמר ליה שלום עליך בר ליואי. - אמר ליה: לאימת אתי מר? - אמר ליה: היום. אתא לגבי אליהו. וכו'... אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא! - אמר ליה: הכי אמר לך היום אם בקולו תשמעו, ע"כ. **הרי שמציאות המשיח היא יומיומית** וכל מעשה והתמודדות של יהודי היא בעצם 'ביאת המשיח' בעצמו.

## רוח המשיח – זה בקרבנו

זוהר פרשת וישב (קצב:) ורוח נכון חדש בקרבי דא הוא 'רוח נכון' ודאי כמה דאת אמר (בראשית א') **ורוח אלהים** מרחפת על פני המים ואתערו **זה רוחו של משיח** ואתערו (יחזקאל י"א) **ורוח חדשה אתן בקרבכם** וצלי דוד ההוא **רוח נכון חדש בקרבי**, עכ"ל.[7]

## במנחה – קמים מהעפר, מניחים תפילין ומתעטפים בציצית

ובכל זה תתבאר תמיהה גדולה - מדוע יש לישב לארץ בתשעה באב אך דוקא במנחת יום ט' באב שאז הציתו אש ונשרף הבית[8] קמים ויושבים [כ"כ השו"ע בסי' תקנ"ט ס"ג], וכן אין מתעטפין

---

[6] ובמסכת סנהדרין (צח.) רבי יהושע בן לוי רמי, כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה, וכתיב עני ורוכב על חמור! - זכו - עם ענני שמיא, לא זכו - עני ורוכב על חמור, ע"כ. והכונה ברורה שהרי העננים באים ממי אוקינוס המלוחים עד שאי אפשר לשתותם, וענין המשיח הוא לברר את המים הזכים מתוך המלח, ובדורינו ראינו מה שלא היה בכל דור ודור 'פעולת בירור' עמוקה כזו של מי הים עד שרוב המקומות כאן שותים ממי הים המותפלים.

[7] וכן מצינו במאמר הגאולה לרמח"ל בשלשה מקומות שענין המשיח הוא חלק הנשמה החסרה לנו ששמה 'יחידה'

[8] בגמרא מסכת תענית (כט.) חרב הבית בראשונה - דכתיב "**ובחדש החמישי בשבעה לחדש** היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם וישרף את בית ה'" וכתיב "**ובחדש החמישי בעשור לחדש** היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם" ותניא: אי אפשר לומר

בציצית ולא מניחים תפילין בתשעה באב אבל במנחה – מתעטפים ומניחים [סי׳ תקנ״ה], שכל זה בא לסמל כי מיד בחורבן הבית מתחיל מהלך חדש של תיקון, ועבודה שונה מכל מה שקדם.

## 'חנינא' – 'אין עוד מלבדו'

העבודה שלנו מתחילה מתשעה באב, בשבילנו זהו ׳רגע מכונן׳ שבו נוכל להוציא ולהביא את ׳רוחו של משיח׳ בגמרא בסנהדרין (צח:) אמרי בי רבי חנינא ששמו של המשיח הוא ׳חנינא׳ ועל פי מה שנתבאר לעיל, רציתי לבאר ביאור נפלא במהות השם ׳חנינא׳ למשיח.

בגמרא בחולין (ז:) אמר רבי חנינא בזה״ל: אין עוד מלבדו - אמר רבי חנינא: ואפילו כשפים. ההיא איתתא דהות קא מהדרא למישקל עפרא מתותיה כרעיה דרבי חנינא, אמר לה: שקולי, לא מסתייעא מילתיך, אין עוד מלבדו כתיב, עכ״ל.

וכתב ע״ז בנפש החיים (שער ג פרק יב) ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל. כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא ה׳ הוא האלקים האמיתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט ית״ש. ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם. ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ב״ה. כן יספיק הוא יתברך בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל. וזה הענין הוא גם כן בכלל כוונת הזוהר בהקדמה דף י״ב סוף ע״א פקודא רביעאה למנדע דה׳ הוא האלקים. כד״א וידעת היום וגו׳ כי ה׳ הוא האלקים ולאתכללא שמא דאלקים בשמא דהוי״ה **וכד ינדע ב״נ דכלא חד ולא ישוי פרודא אפילו ההוא ס״א יסתלק מעל עלמא** כו׳ והבן. וגם יגזור אומר ויקם לו לפעול ענינים ונסים נפלאים היפוך סדור כחות הטבעים. כיון שמשעבד ומדבק טוהר אמונת לבבו באמת בל תמוט רק לו יתברך לבד ואצלו יתברך הכל שוה כל רגע. לפעול בסידור הטבע שקבע או היפוך סידור הטבע. כמו שמצינו בר׳ חנינא בן דוסא שהיה גוזר אומר ופועל כפי רצונו כל עת היפוך סידור הטבע כאמרו מי שאמר לשמן וידליק יאמר לחומץ וידליק ר״ל הלא אצלו יתברך שוה זה כמו זה כנ״ל. וכן הספיק הבורא ב״ה בידו. וכהנה רבות אתו כמובא בש״ס מנפלאות ענייו, עכ״ל.

וזהו מאי דפעל רבי חנינא כל ימיו בתוך החושך – למצוא את אור ה׳ וממילא ביטל את מציאות הרע ופעולה זאת היא ממש בחינת ׳חמורו של משיח׳ ולכן פעולות הטוב הצרוף הללו ייקראו בשם ׳משיח׳ ומשום שרבי חנינא הנהיג את ההנהגה הזאת בעולם – ממילא ייקראו בירורי הטוב הנ״ל ׳שמו של משיח - חנינה׳ **וגם אנחנו מסוגלים לחיות ולהנהיג עצמנו במידה הנפלאה הזאת – לראות את יד ה׳ ואורו בכל דבר וענין ויותר מהכל בתוככי הרע להאיר את אור ה׳ וממילא הרע נמס ונעלם יען אין לו שום קיום דהא ׳אין עוד מלבדו׳.**

ונזכה לאהבת התורה ולומדיה, נתנאל ברבי שאול ניר

השיעורים נמסרים תמידין כסדרן בס״ד בימי שלישי וחמישי בשעה 11:45 בחדר השיעורים שבעזר״נ של ביהמ״ד ׳מתמידים׳ ברחוב דרכי איש, ופתוחים לכל הלומדים.

תגובות: בטל׳ 0548-411554 מייל: N0548411554@gmail.com

---

בשבעה - שהרי כבר נאמר בעשור, ואי אפשר לומר בעשור - שהרי כבר נאמר בשבעה. הא כיצד? **בשבעה נכנסו נכרים להיכל, ואכלו וקלקלו בו שביעי שמיני, ותשיעי סמוך לחשיכה הציתו בו את האור, והיה דולק והולך כל היום כולו, שנאמר אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב.** והיינו דאמר רבי יוחנן: אלמלי הייתי באותו הדור - לא קבעתיו אלא בעשירי, מפני שרובו של היכל בו נשרף. ורבנן: אתחלתא דפורענותא עדיפא, ע״כ.

לשמיעת שעורי ההלכה בקול הלשון: 073-2951256 יש להקיש 6 ואח״כ להקיש 1

לשיעורים בנושאים נוספים 073-2951256 ומיד להקיש 9

ובאתר ׳דורשי ציון׳ תמצא את המאמר הזה לקריאה, ועוד רבים ומגוונים.